Dosarul nr. 5r-218/2026 4-26005141-12-5r-19012026

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

27 octombrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

Instanța compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecător Tudor Stambol

Grefier Cătălina Rașcovschi

Cu participarea:

Reprezentantul agentului constatator Viorica Remeneț

Agentul constatator Corina Manea

Avocatului Gheorghe Tătaru

În lipsa:

Contravenientului Dulgheru Vasile

examinând în ședință judiciară publică, în limba de stat, contestația depusă de **Dulgheru Vasile** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 07/24 din 08.04.2024 și a hotărârii nr. 196 comisiei administrative a Preturii sect. Buiucani din 10.12.2024 prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 40 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 2000 (două mii) lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) Cod contravențional, -

c o n s t a t ă:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 07/24 din 08.04.2024 și a hotărârii nr. 196 comisiei administrative a Preturii sect. Buiucani din 10.12.2024, Dulgheru Vasile a fost tras la răspundere contravențională şi sancționată conform art. 180 alin. (11) Cod contravențional cu amendă în mărime de 40 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 2000 (două mii) lei, pe faptul că, în calitate de locatar al încăperii ne locative nr. cadastral *****, suprafața 48.1 m.p amplasat în blocul locativ din *****, refuză încheierea contractului de deservire a blocului locativ, fapt prin care încalcă prevederile art. art. 48 alin. (5), 50 alin. (6) al Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015, pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea

apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la / reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, pct. 1 din Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 53-d din 30.01.2006, dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 289-d din 02.05.2013 Cu privire la contractarea serviciilor comunale și ne comunale de către proprietarii și chiriașii spațiilor ne locative din interiorul blocurilor locative.

La data de 05.01.2025, contravenientul Dulgheru Vasile a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 07/24 din 08.04.2024 și a hotărârii nr. 196 comisiei administrative a Preturii sect. Buiucani din 10.12.2024 prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 40 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 2000 (două mii) lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) Cod contravențional, solicitând anularea acestuia și încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației a indicat că, lui Dulgherii Vasile în calitate de proprietar al bunului imobil menționat cu destinația ne locativă, ÎMGFL nr. 13 nu furnizează servicii publice sau comerciale. Astfel nu este clar de unde reiese pretinsa obligație. Pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existenta va profita celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale. Chiar dacă au fost prezentate careva înscrisuri în sprijinul învinuirii aduse, dar îndoiala persistă în ce privește vinovăția, astfel aceasta îndoială este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție.

În ședința de judecată contravenientul Dulgheru Vasile, nu s-a prezentat, fiind citat despre data, ora și locul ședinței de judecată la adresa de domiciliu indicată în materialele cauzei contravenționale, citația a fost restituită de către oficiul poștal cu mențiunea „Nereclamat”, astfel că, prin prisma art. 382 Cod contravențional, instanța de judecată, considerând că, procedura citării legale a fost respectată, a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Avocatul Gheorghe Tătaru în cadrul ședinței de judecată a menționat că, agentul constatator reține o pretinsă „eschivare” de la contractarea serviciilor de deservire tehnică a blocului. Cu toate acestea, prin Actul de constatare întocmit de Executorul Judecătoresc Roman Tălmăci, se confirmă oficial starea tehnică reală a imobilului ne locativ din str. N. Iorga 9, care exclude material orice prestare de servicii din partea ÎMGFL. Executorul judecătoresc a constatat textual la fața locului: „La examinarea încăperilor de la demisol, se constată lipsa totală a corpurilor de încălzire... nu se identifică urme de montare sau țevi de tranzit active conectate la sistemul centralizat de încălzire al blocului” (fila 1, pct. 4 și fila 5, pct. 7 din Act). Imobilul nu este racordat și nu consumă energie termică prin rețelele gestionate. Mai mult actul confirmă oficial „lipsa infrastructurii APLP în perimetrul adiacent imobilului cercetat, nu se constată prezența containerelor de gunoi, a tomberoanelor sau a platformelor de colectare a deșeurilor ce aparțin sau sunt deservite de APLP menționat” (fila 1, pct. 3 și fila 4, pct. 5 din Act). Actul de constatare certifică faptul că imobilul este delimitat prin „un gard solid cu înălțimea de aproximativ 2 m care

separă curtea imobilului de curtea blocului administrat de APLP, neexistând nicio cale de trecere” (fila 1, pct. 1 și fila 2, pct. 1). Mai mult, accesul se realizează „exclusiv din str. Al. Șciusev nr. 99 prin intermediul unei intrări separate, fără a avea vreo legătură cu scara blocului sau cu teritoriul adiacent gestionat de APLP” (fila 1, pct. 2 și fila 3, pct. 3). Prin urmare, ÎMGFL pretinde contractarea și plata unor servicii (curățenie pe scară, iluminat comun, evacuare deșeuri, deservirea sistemului ingineresc termic) pe care subsemnatul, din considerente de izolare arhitecturală și lipsă a rețelelor, nu le poate consuma din punct de vedere tehnic. Atât agentul constatator, cât și Comisia Administrativă și-au fundamentat juridic acuzația și decizia de sancționare pe prevederile Hotărârii de Guvern nr. 191 din 19.02.2002. Conform Registrului de Stat al Actelor Normative al Republicii Moldova, Hotărârea de Guvern nr. 191 din 19.02.2002 a fost în mod expres abrogată prin HG nr. 281 din 17.04.2024 (intrată în vigoare la data de 30.06.2024). Având în vedere că decizia de sancționare a Comisiei Administrative a avut loc la data de 10 decembrie 2024, autoritatea a aplicat o sancțiune utilizând o normă juridică lipsită de putere legală, retrasă din circuitul juridic cu aproape jumătate de an înainte. Invocarea unui act abrogat lipsește hotărârea atacată de suport legal, generând nulitatea ei de drept în baza principiului legalității. Chiar și în ipoteza în care s-ar analiza textul de lege ca fiind activ, actul normativ invocat vizează strict managementul „fondului locativ, contorizarea apartamentelor si condițiile deconectării acestora”. Conform datelor cadastrale menționate inclusiv în actul de constatare al executorului, bunul imobil cu numărul cadastral ***** situat pe str. Nicolae Iorga 9 are destinație NELOCATIVĂ. Normele juridice speciale destinate locuințelor și raporturilor cu chiriașii/locatarii nu pot fi extinse prin analogie asupra unui spațiu cu destinație comercială sau de birouri. Autoritatea a eșuat în a demonstra ce servicii materiale din cele enumerate de actul normativ au fost prestate în mod real pentru un spațiu ne locativ izolat. Totodată agentul constatator invocă articolele 48 alin. (6) și 50 alin. (6) din Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe. Această corelare este viciată din punct de vedere legal. Or, obligațiile instituite de Legea nr. 75/2015 sunt direct subordonate și corelate cu Legea nr. 187/2022 cu privire la condominiu (lege organică modernă superioară ierarhic). Asociație de Proprietari din Condominiu (APC) reprezintă comunitatea de proprietari și deține personalitate juridică privată. ÎMGFL nr. 13 este o întreprindere Municipală cu scop economic și nu deține calitatea de asociație în condominiu conform legii. Astfel în lipsa unei Hotărâri valabile a Adunării Generale a proprietarilor din blocul respectiv care să mandateze sau să valideze tarifele propuse, ÎMGFL nr. 13 nu are nicio calitate juridică sau autoritate de a impune unilateral încheierea unui contract pentru un pretins serviciu. În altă ordine de idei sancțiunea prevăzută de art. 180 alin. (11) Cod contravențional pedepsește fapta de „eschivare”. În circuitul civil național, refuzul motivat de a semna un contract ale cărui clauze sunt impuse unilateral, sunt abuzive se bazează pe norme abrogate și nu reflectă realitatea fizică a serviciilor prestate reprezintă exercitarea legitimă a principiului libertății contractuale garantat de lege. Din acest argument rezultă că, simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție.

În ședința de judecată reprezentantul agentul constatator Viorica Remeneț a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată, prin încheierea contractului contravenientul achită nu pentru menținere fiind cheltuieli de gestionare. Bunul imobil din str. Nicolae Iorga 45, este un bun imobil care se află aferent blocului locativ, se efectuează lucrări de salubrizare a terenului adiacent, încăperea dispune de rețele interne de aprovizionare cu apa potabila și canalizare, nu dispun de informație dacă acesta este aprovizionat cu energie termică. Contravenientul poate încheia contractul individual cu prezentarea la fondul locativ. Obligația proprietarului încăperilor ne locative de a încheie un contract cu gestionarul fondului locativ este dispusă în hotărâre unde sunt indicate lucrări care intră în tarifarea încheierii respectivului local. Procesul-verbal de constatare a faptei a fost întocmit la 08.04.2024, la data respectiv hotărârii nr. 191 din 19.02.2022 era în vigoare și aplicată. Norma a fost nerespectarea dispoziției de Primărie.

Agentul constatator Manea Corina a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată, contravenientul a fost citat pentru a se prezenta și a se expune pe marginea cauzei date, la materialele cauzei este anexat și avizul de recepție, astfel comisia administrativa a întreprins toate acțiunile pentru ca contravenientul să încheie contractul cu comisia administrativă.

Studiind materialele cauzei contravenționale, ascultând opiniile participanților, instanța de judecată concluzionează de a respinge contestația, din următoarele considerente.

Potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8)*.

Termenul de depunere a contestației a fost respectat, având în vedere faptul că, hotărârea nr. 196 comisiei administrative a Preturii sect. Buiucani din 10.12.2024 a fost expediată în adresa lui Dulgheru Vasile la data de 13.12.2024 și la data de 14.07.2025, potrivit scrisorii de expediere (f. d. 11, 12), însă la materialele cauzei nu a fost prezentată dovada de recepționare a acesteia. Mai mult ca atât, la materialele cauzei a fost anexat plicul și avizul de recepție potrivit căruia hotărârea privind sancționarea lui Dulgheru Vasile a fost restituită de oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat”.

În ședința de judecată s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 07/24 din 08.04.2024 și a hotărârii nr. 196 comisiei administrative a Preturii sect. Buiucani din 10.12.2024, Dulgheru Vasile a fost tras la răspundere contravențională şi sancționată conform art. 180 alin. (11) Cod contravențional cu amendă în mărime de 40 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 2000 (două mii) lei, pe faptul că, în calitate de locatar al încăperii ne locative nr. cadastral *****, suprafața 48.1 m.p amplasat în blocul locativ din str. Nicolae Iorga 9, ap. 45 mun. Chișinău, refuză încheierea contractului de deservire a blocului locativ, fapt prin care

încalcă prevederile art. art. 48 alin. (5), 50 alin. (6) al Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015, pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la / reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19.02.2002, pct. 1 din Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 53-d din 30.01.2006, dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 289-d din 02.05.2013 cu privire la contractarea serviciilor comunale și ne comunale de către proprietarii și chiriașii spațiilor ne locative din interiorul blocurilor locative.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit art. 180 alin. (11) Cod contravențional, *eschivarea părților de la încheierea contractelor de prestare a serviciilor de gospodărie comunală şi necomunală în fondul locativ în termenele şi în condițiile stabilite de legislație se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale aplicată persoanei fizice sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 10 la 30 de ore, cu amendă de la 60 la 180 de unități convenționale aplicată persoanei cu funcție de răspundere sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 30 la 60 de ore.*

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile

procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

Instanţa reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (*cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007*), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Cu privire la temeinicia procesului-verbal de constatare a contravenției, instanța reține că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat suficiente probe pertinente și concludente ce demonstrează vina contravenientului.

Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța reține că situația de fapt reținută în procesul-verbal corespunde realității.

În susținerea învinuirii, agentul constatator a anexat următoarele acte:

- copia scrisorii de expediere (f. d. 11);
- scrisoare de expediere (f. d. 12);
- hotărârea nr. 196 din 10.12.2024 cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale (f. d. 13);
- procesul-verbal al ședinței comisiei administrative din 10.12.2024 (f. d. 14);
- aviz poștal și plic (f. d. 15-16);
- citație expediată în adresa lui Dulgheru Vasile pentru data de 10.122024 ora 15:05 (f. d. 17);
- plic și aviz de recepție (f. d. 18-19);
- procesul-verbal cu privire la contravenție din 08504.2024 (f. d. 20);
- extras din registrul bunurilor imobiliare (f. d. 21);
- extras din baza de date ACCES eliberat pe numele lui Dulgheru Vasile (f. d. 22);
- extras din registrul bunurilor imobile (f. d. 23);
- plic și aviz de recepție (f. d. 24-27);
- prescripție (f. d. 28);

- extras din registrul bunurilor imobile (f. d. 29);
- scrisoare de expediere (f. d. 30).

În contextul circumstanțelor arătate, instanța reține că prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul-verbal de constatare a contravenției, ca și act autentic nu a fost răsturnată de către făptuitor, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens.

Astfel, instanța de judecată, coroborând probele cercetate cu prevederile legale citate, concluzionează că Dulgheru Vasile este culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) Cod contravențional.

Instanța reține că, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție.

Respectiv, analizând actul de sancționare sub aspectul legalității sale, instanța va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerințele de formă a procesului-verbal de contravenție contestat, așa cum sunt impuse în mod imperativ de dispozițiilor art. 443 al Codului contravențional, referitoare la mențiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancțiunea nulității.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

Cu referire la afirmația din contestație precum că, în încăperea din *****, se constată lipsa totală a corpurilor de încălzire, nu se identifică urme de montare sau țevi de tranzit active conectate la sistemul centralizat de încălzire al blocului instanța de judecată reține că, potrivit pct. 1 din Dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 53-d din 20.01.2006, *proprietarul, locatarul încăperilor nelocuibile din blocul locativ achită în mod obligatoriu plata pentru deservirea tehnică și reparația elementelor de uz comun, salubrizarea terenului aferent blocului, conform tarifelor aprobate pentru bloc și celor aprobate prin contractul încheiat cu gestionarul fondului locativ*. La data de 22.03.2024 ÎMGFL nr. 13 din Chișinău în procedura falimentului a expediat în adresa lui Dulgheru Vasile prescripție/ înștiințare prin care a solicitat în termen de 7 zile să se prezinte la sediul întreprinderii pentru încheierea contractului și achitarea taxei stabilite, prezentând setul de acte necesar în acest scop. Prescripția/ înștiințarea a fost expediată prin intermediul oficiului poștal cu aviz recomandat atât la adresa de domiciliu a contravenientului – *****, cât și la adresa amplasării încăperii ne locative ce aparține contravenientului – *****. Potrivit prescripției Dulgheru Vasile a fost avertizat ca în caz de nerespectare a prescripției, agentul constatator din cadrul întreprinderii va întocmi Proces-verbal de constatare a contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) din Codul Contravențional (f. d. 28). Instanța de judecată remarcă că în adresa ÎMGFL nr. 13 nu a fost expediat un careva răspuns sau solicitări privind încheierea unui contract. Astfel,

potrivit art. 46 alin. (5) din Constituția Republicii Moldova, *dreptul de proprietate privată obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului înconjurător și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii, revin proprietarului*.

Conform art. 48 alin. (5) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015, *proprietarii de locuințe sau de încăperi cu altă destinație decât cea de locuință sânt obligați să participe cu cotă-parte la cheltuielile de întreținere și reparație a proprietății comune din blocul locativ prin finanțarea acestor lucrări, astfel încât această proprietate să fie întreținută conform normelor tehnice și regulilor de exploatare sigură stabilite.*

Potrivit art. 50 alin. (6) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30.04.2015, *Persoanele fizice și juridice care dețin în proprietate sau în folosință într-un bloc locativ încăperi cu altă destinație decât cea de locuință achită obligatoriu cheltuielile ce țin de deservirea tehnică și de reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului locativ, în conformitate cu contractele încheiate cu asociația de proprietari din condominium gestionarul sau cu prestatorii de servicii. Asemenea contracte vor încheia toate persoanele fizice sau juridice care dețin în proprietate sau în folosință bunuri amplasate pe terenul aferent blocului locativ*.

Potrivit dispoziției Primarului general al municipiului Chișinău nr. 289-d din 02.05.2013 „Cu privire la contractarea serviciilor comunale și necomunale de către proprietarii și chiriașii spațiilor ne locative din interiorul blocurilor locative" (pct. 1), agenții economici, persoanele fizice care dispun în proprietate sau locațiune spații ne locative din interiorul blocurilor locative sunt obligați să beneficieze de contracte de prestare a serviciilor comunale și ne comunale.

Totodată, instanța de judecată relevă că, contravenientului Dulgheru Vasile i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reținute de agentul constatator și de a expune argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, însă la caz nu a prezentat înscrisuri pertinente în măsura de a răsturna cele constatate şi probate de agentul constatator.

Instanța de judecată menționează că potrivit jurisprudenței CEDO în cauza Maslova şi Nalbandov contra Rusiei, Curtea a reiterat importanța soluționării unei cauze în fond, astfel ca instanța națională să se expună asupra vinovăției sau nevinovăției persoanei acuzate de comiterea unui delict, în vederea stabilirii adevărului obiectiv, restabilirii ordinii de drept, ocrotirii şi asigurării drepturilor nu numai a acuzatului, dar şi a victimelor infracțiunii. În termeni clari CEDO a reiterat că nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare – exclusiv probele obținute cu încălcarea art. 2 CEDO, adică prin aplicarea torturii. În restul cazurilor, instanțele urmează să dea apreciere probelor obținute cu încălcări procedurale, fiind posibilă ușurarea pedepsei ca recompensă pentru drepturile încălcate (cum este art. 385 alin. (4) din Codul de Procedură Penală).

Astfel, CEDO în jurisprudența sa a reiterat că formalitățile procedurale nu trebuie să predomine asupra fondului cauzei/adevărului obiectiv.

Conform art. 251 Cod procedură penală, „*(1) Încălcarea prevederilor legale care reglementează desfăşurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi*

înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părţilor. (2) Actele îndeplinite ulterior actului care a fost declarat nul sunt la rândul lor lovite de nulitate atunci când există o legătură directă între acestea şi actul declarat nul. (3) În cazul în care constată nulitatea unui act, organul de urmărire penală, procurorul sau instanţa de judecată dispune, atunci când este necesar şi dacă este posibil, refacerea acelui act cu respectarea dispoziţiilor legale."

Spre deosebire de reglementările din Codul contravențional, în Codul de procedură penală legislatorul a decis să diferențieze nulitatea absolută de cea relativă. Astfel, potrivit articolului 251 din Codul de procedură penală, se sancționează cu nulitate absolută actul procedural încheiat cu încălcarea prevederilor legale referitoare la competența rationae materie sau ratione personae, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului ori a traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii. În toate celelalte cazuri de încălcare a normelor procesuale penale, nulitatea actului procedural poate fi invocată numai în cazul în care s-a comis o încălcare ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act.

Astfel, scopul de bază a oricărui proces judiciar este aflarea adevărului şi justa soluționare a cauzei, iar încălcarea prevederilor procedurale în procesul de acumulare a probelor poate servi temei pentru ușurarea pedepsei.

Instanța de judecată reține că prin Hotărârea Nr. 32 din 29 noiembrie 2018 Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar (HCC nr. 28 din 22 noiembrie 2018, § 65). În concluzie, Curtea observă că articolul 445 și textul „și 445" din articolul 461 din Codul contravențional împiedică autoritățile să-și respecte obligațiile procedurale pozitive și sunt contrare articolelor 24 și 28 din Constituție. Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor contestate nu împiedică Parlamentul să diferențieze cazurile de nulitate absolută și de nulitate relativă a procesului-verbal cu privire la contravenție. Totuși, până la introducerea acestor amendamente legislative, judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată.

Astfel, conducându-se de propria convingere formată în urma cercetării tuturor probelor administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege, instanța ajunge la concluzia de a respinge contestația ca neîntemeiată, așa cum în acțiunile contravenientului Dulgheru Vasile există faptele prevăzute de art. 180 alin. (11) Cod contravențional, sancțiunile aplicate contravenientului de agentul constatator fiind în corespundere cu cerințele legale.

În conformitate cu art. 461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e :

Contestația depusă de **Dulgheru Vasile** (născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****) împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 07/24 din 08.04.2024 și a hotărârii nr. 196 comisiei administrative a Preturii sect. Buiucani din 10.12.2024 prin care i-a fost aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 40 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 2000 (două mii) lei, pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 180 alin. (11) Cod contravențional - se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător /semnătura/ Tudor Stambol